

Kalem Kılıç

– ÖE.Micingirt · 22 Nisan 2013

Kalem Kılıç

Şiir benzer yağız ata, şahlandır ki ruhlar tüte,
İfadeler realite, izahata hazırım ben.

Mevsim bozuk, rüzgâr asi, mısralarım vicdan sesi,
Yağmur bulut aşk ihlâsı, hece hece dizerim ben.

İftira, zân, şöhret paye, ahvâl neydi, neydi gâye,
Nifak ektik kin bahçeye, düşündükçe kızarım ben.

Ölümsüzlük demek suçtu, ya radikâl veya uçtu(!)
Hesap başka ve korkunçtu, zor oyunu bozarım ben.

Hava duman ortalık sis, izân ithâl ruhlar hapis,
İsmen bizden zihnen deyyus, affediniz, bizârim ben.

Kürdü Türk'ü solu sağı, kime kurmuş şeytan ağı,
Görünüz hâin tuzağı, bağışlamaz ezerim ben

Izdırap yok mâya haram, zalim değil zulme yaram,
Dimağından bir tek gram yutanlara mezarım ben.

Genç ihtiyâr hilebazın, din taciri ham yobazın...
Söylüyorum bunu yazın, softa demem üzerim ben.

Esen rüzgâr mor hisleri, bağ bozduran bahisleri,
Baş döndüren yeisleri, müşkülli çözerim ben.

Türkistan'lı, Irak'lıyım, Çeçenya'da sarıklıyım,
Şeyh Şâmil'e meraklıyım, mârifetli gezerim ben.

Gökte kartal yerde hürüm, ben beynimden düşünürüm,
Yıpranırım, aşınırım, hain kimdir sezerim ben.

İbrahim'i soyum aslen, gâh birinci Kılıçaslan,
Malazgirt ben, ben Alparslan, gâh cengâver vezirim ben.

Gâh Kosova Niğbolu'yum, paramparça dopdoluyum.
Çeçen benim ben Dudayev , zor günlere hazırım ben.

Ak mâziyi hâykır hiddet, ben "devlet-i ebed müddet",
Ah şahâdet, ah şahâdet, Preveze Hazar'ım ben.

Al bayrağım, nurdan çelenk, gökyüzüne sâl rengârenk,
Korku sâlar mâhşere denk, mazlumlara Hızır'ım ben.

Bursa, Mekke, Açe Hatay, mihrap, kemer, kubbeyim say,
Kalp ve dudak, Hây Allâh Hây! Sâmimiyet huzurum ben.

Her yanışı kül zannetme, tekâmül bu fâl zannetme,
Konuşan hâl, dil zannetme, muhâbbetle bezerim ben.

İniş-çıkış, sesleniş var, hikmet nerde, neye yarar,
Yapayalnız birer birer, pes etmeden yazarım ben.

Emânetim yüce dinim, Mevlâna ben Yunus benim,
Ben Barbaros Hayrettin'im, Akdeniz'de yüzerim ben.

Evliyâya, erenlere, vuslât eli verenlere,
Feth-i Mübin"görenlere, sükût-u hâl, nazarım ben.

"Edep yâ Hû! " de hiçim de, "biz"e vardım "ben" içimde
Ve edebi bir biçimde, beyinlere kazarım ben.

Hâl, ifâde, sükût, kelâm, anlatver beni kalem,
Milli ruhum ben vesselâm, kem gözleri çizerim ben

Yapayalnız Hüdâ ile ve ürperten nidâ ile
Firdevs yüzlü geda ile gece gündüz gezerim ben.

"Kalem kılıç" hû hûlarda, ruhum milli duygularda,
Berrâk, duru, pâk sularda; şâir, edip, yazarım ben.

Ömer Ekinci Micingirt

Seslendirme : Adem EFİLOĐLU